

O „GAURĂ” PUSTIE. VAI DE BIATA ROMÂNIE!

Undeva prin noiembrie, între două hărjonele cu „teroriști” consacrați ai momentului, ministrul finanțelor noastre nebulose anunța că proiectul de buget pentru anul 2019 o să ajungă în Parlament la începutul lunii decembrie. Când scriu aceste rânduri, calendarul arată că s-au scurs primele 10 zile ale lunii. Mai rămâne cam o săptămână de muncă până la pomană porcului. Cam din scurt, dacă ne gândim cât de greu se desfășoară lectura aleșilor populari când li se dau pagini cu multe cifre. E mai simplu să ridice mâna la comanda șefului de popotă. Pe surse aflăm că nu se pupă veniturile cu cheltuielile. Despre investiții, la sfârșit, când de acolo se taie ca să iasă, teoretic evident, socoteala. Se mai ajustează la rectificări. Nu ies veniturile? Nici o problemă. Modificăm procentul de creștere economică. Nu sunt bani suficienți pentru Sănătate, creștem salariul minim și încășăm mai mult. Cu damful de palincă în nas cifrele arată mai bine. Asta nu e ceva nou. Să luăm aminte. În 2008 era tot hărjoneală între Palate. Bugetul pe 2009 a fost votat pe 20 februarie 2009. În 2008, de la Palatul Victoria se vedea că economia României duduie. Chiar dacă începând din 2007 economia SUA se gripa. După alegerile locale din vară și cele parlamentare din decembrie bugetul găfăia sub presiunea promisiunilor electorale. Marota a fost creșterea salariilor la stat. Hărjonele vremii erau între PDL și USL. În mai 2009, după ce tsunami –ul crizei mondiale ajungea la malurile mioritice, Băsescu și Boc anunțau un împrumut de 20 de miliarde de dolari de la huliul FMI. Țările cu cele mai mari împrumuturi erau România și Ungaria. În loc să folosească banii rezultați din creșterea economică politicienii momentului i-au risipit în pomeni electorale și au ajuns la cămătări. 2004-2008 a fost o perioadă de dezmaț fiscal în administrație, topăială ce să mai discutăm. A urmat 2009 cu minciunile din campania prezidențială și în mai 2010 a venit scadența. Reducerea cu 25% a salariilor bugetarilor și cu 15% a pensiilor pentru a evita intrarea țării în incapacitate de plată. Atâta i-a dus capul. „Ei și? Da, am dat salarii mai mari! Dacă am avut de dat, am dat”, spunea nonșalant Varujan Vosganian în 2010, membru al coaliției de guvernare de astăzi. „Lucrurile au evoluat în toată lumea după ianuarie 2009. Puteam să le luăm (măsurile), dar nu le-am considerat necesare atunci”, a spus Blaga, astăzi aflat, pentru moment, pe liste-

le PNL pentru europarlamentare. Era necesar ca Băsescu să câștige un nou mandat în 2009 și asta nu se putea cu măsuri de austeritate. Care s-au luat mai târziu. Asta nu seamănă a minciună ireponsabilă? Cercul a o fotografie cu mine unde, îngrită la ochi ca o ministreasă de renume, ridic degetul ca lordache. Era la adresa bugetului pe 2010. Prea subtil pentru adulții iubitori de cărți de colorat. După 10 ani. Aceeași scenografie. Copy-paste că tot e la modă plagiatul în România. În rolul lui Lăzăroiu prestează Vasilescu O. În locul lui Vosganian prestează Teodorovici. Ministrul Dezvoltării Regionale, atunci Blaga astăzi Stănescu (încă). La Apărare, Oprea atunci Fifor până mai ieri. Coliva la MAI, legănată atunci de Dan Nica și Vasile Blaga, este astăzi zguduită de mascota haremului lui Dragnea, Carmen Dan. Mutti Merkel și-a desmnat succesorul în același mod în care a făcut-o Dragnea. De ce să ne mirăm? Cine a plagiat pe cine? Asta-i întrebarea. Eminentele cenușii în zona banilor. Atunci Blejnar, acum Vălcov. În locul lui Băsescu, pentru al doilea mandat se încălzește Klaus. Amândoi cu anticorupția la butonieră. Istoria se repetă pentru cei care nu învață. Ungaria a învățat lecția în timp ce noi repetăm greșelile. Ce urmează? Aceeași bălbăială. Avem alegeri europarlamentare în mai. Listele sunt pline de foștii 2009-2010. Vin prezidențialele. Cu educația pe așe la budelele din fundul curții. Și apoi scadență în 2020. Alte tăieri, că iar vine criza. Puneți-vă centurile, aplecați-vă în poziția de incasator și așteptați alte politici „inteligente” de austeritate. Dacă nu vă place, vă puneți niște veste galbene și șeful nostru ales în 2019 o să vă dea 100 lei ca Ceaușescu. Nu 100 de euro ca Macron. Pentru că îl citesc acum pe Păstorul Teodoreanu, închei cu două epigrame care se potrivesc momentului. Numele îl schimbați voi. „În guvernul Groza, cel de concentrare, s-au primit trei membri pentru completare, însă, ca să fie-un cabinet etern, îmi bag și eu membrul în acest guvern” și „Pe faună cuvântătoare, apasă greu osânda grea: prostia e molipsitoare, pe când înțelepciunea ba.” ■

Carmen Iohannis și sfidarea justiției

În sfârșit, soția președintelui a arătat ce poate. Până acum, a stat blajină la umbra funcției lui Iohannis. Nu a deschis gura, iar de remarcat s-a remarcat numai prin ținute deochete, care nu se potriveau nici cu cei 58 de trandafiriși prinși în buchețelul vieții, nici cu împrejurările sau evenimentele la care participa și nici cu prestigiul poziției la care va aspira fără succes tot restul vieții. Aceea de Primă Doamnă. În cel mai fericit caz, abia de va putea ajunge și mă opresc aici, pentru că încep să gândesc urât. Nu foarte urât, până la urmă, dar destul de sincer încât să facă explozie.

pagina 5

ȘOC! CUI I-A DAT FIFOR TOUAREG-UL A 100!

EXCLUSIV

PAG. 2-3

Răzvan Ioan BOANCHIS

Pactul pentru Migrație și reeducarea prin presă

O să încep cu o întâmplare din România sifonară, unde Securitatea are un buget anual de două ori mai mare decât s-a cheltuit, în zece ani, pentru Catedrala Neamului.

La o grădiniță, un mititel de la grupa mare a făcut scandal fiindcă i-a dispărut o jucărie. Preșcolarii au fost controlați. Ținând cont că suntem în România, merge să folosesc și expresia „au fost percheziționați.” Nu furase nimeni nimic. Reclamantul acsesese lopățica sau tractorușul ca să creadă colegii și educatoarea că jucăria fusese ciordită de zburdalnicul clasei. „Cum de i-a trecut prin cap așa ceva, de ce a făcut asta?” s-au mirat părinții. Cum de ce? Sunt mai multe răspunsuri. Pentru că televizorul, la el acasă, e deschis tot timpul pe posturile de știri. Pentru că baiatul are viitor.

pagina 4

„Fantoma Albă”, ținută în viață de Carmen Dán!

PAG. 3

BREXIT: Londra umblă cu Plugușorul prin UE

PAG. 11

„Lăsați-mă președinte și vă mai dau 100 de euro la salariu!”

MACRON, cel mai tare pesedist din Europa

PAG. 8-9

Una din surorile Bambi ne anunță că o va ține din Revelion în Revelion

Poza zilei

1€ ➔ 4.6528 lei
1\$ ➔ 4.0873 lei
1CHF ➔ 4.1373 lei

Bitcoin BTC ➔ \$ 3.389

Ripple XRP ➔ \$ 0,2977

Ethereum ETH ➔ \$ 87,55

OAMENI ȘI ISTORIE DE CENTENAR Nadia, Zeița Perfecțiunii

„Dintotdeauna am vrut să realizez imposibilul”. Și l-a realizat, devenind la doar 14 ani o stea a României care strălucește și astăzi în toată lumea. Nadia Comăneci reprezintă povestea tuturor românilor, fiecare generație trăind succesul „Zeiței de la Montreal” ca pe o izbândă națională, așa cum este și Marea Unire.

Cea mai bună sportivă a tuturor timpurilor s-a născut la Onești, unde a și început să practice gimnastica, sportul care i-a adus prima notă de 10 din lume și care, iată, ne-a dăruit, nouă, românilor, atât de mult. La doar 11 ani, Nadia devine campioană națională. La 13 ani, româncă noastră dă tonul în gimnastică și la nivel european, câștigând trei medalii de aur și una de argint în Norvegia, la Campionatele Europene de la Skien (1975).

Un an mai târziu, Nadia Comăneci câștigă titlul de „Zeița Perfecțiunii”, la Jocurile Olimpice de la Montreal. Este prima jucătoare din lume care obține prima notă de 10 din istoria jocurilor olimpice moderne și un palmares de invidiat: 3 medalii de aur (bărnă, individual compus, paralele), o medalie de argint (echipă) și una de bronz (sol). „Micuța comunistă care nu zâmbește niciodată”, așa cum o descria presa americană pe Nadia, a uimit atunci întreaga lume sportivă prin talentul, ambiția și stăpânirea de sine de care a dat dovadă în efectuarea exercițiilor. Dacă în străinătate Nadia a fost desemnată „Atleta anului” în urma performanței de la Montreal, în România sportiva primea de la regimul Ceaușescu distincția de „Erou al Muncii Socialiste”, devenind,

astfel, cea mai tânără deținătoare a acestui titlu. În 1978, cariera Nadiei se lovește de unele dificultăți, atât în plan personal, cât și din punct de vedere al condițiilor de pregătire. Însă, gimnasta din Onești își revine repede și în 1979 dovedește din nou calități sportive uimitoare, adjudecându-și al treilea titlu de campioană europeană. La patru ani de la Jocurile Olimpice de la Moscova (1980), unde este medaliată cu aur și argint, Nadia își anunță retragerea din activitatea competițională, dedicându-și timpul pregătirii tinerilor gimnaști din poziția de membru al Federației Române de Gimnastică. În noiembrie 1989, Nadia Comăneci decide să părăsească România ajungând, în final, în America. Libertatea sa nu a avut, însă, nevoie de pașaport. „Libertatea ei era

aerul. Era independentă de sisteme. Libertatea ei nu avea legătură nici cu capitalismul, nici cu comunismul. Libertatea ei era spațiul”, explică scriitoarea Lola Lafon. „Urmăream Jocurile Olimpice și ea aproape că mi-a schimbat destinul. Am iubit atât de mult puterea ei, dedicația ei și munca grea pe care a depus-o. Îmi doream să fiu ca ea. Nu era vorba doar de gimnastică, ci de întreaga ei atitudine și înfățișare”, declara, în urmă cu câțiva ani, celebra cântăreață Celine Dion despre Nadia Comăneci. ■

Material realizat în cadrul „București-Centenar” - Program Cultural derulat de Primăria Municipiului București prin Administrația Monumentelor și Patrimoniului Turistic